

skulde opnaas Enighed om noget. Jeg tror ikke, at nogen af disse Udtalelser er rigtig, ja, hvad den anden angaar, ved jeg, at den er saa urigtig som muligt. Det har selvfølgelig været Regeringens Ønske at opnaa Enighed om de Foranstaltninger, den har bragt i Forslag, og den er for at opnaa dette Maal gaaet den ret usædvanlige Vej, inden den indbragte disse Forslag, at forhandle om dem med det om Guldolden nedsatte Udvalg i Folketinget for at søge at opnaa Enighed, selv om der skulde kræves ikke uvæsentlige Modifikationer af de oprindelige Forslag. Det er sjældent, at en Regering gaar et saa langt Skridt for at opnaa Enighed med modstaaende Partier, men det har vi gjort, netop fordi det var os i saa høj Grad om at gøre at opnaa denne Enighed. Men det strandede fuldstændigt, vi stod overfor 3 forskellige Planer, som ikke har nogen som helst Forbindelse med vore Forslag, og man vilde fra de andre Partiers Side ikke gaa ind paa nogen virkelig Forhandling paa Grundlag af vore Forslag. Kun om eet, eller to, om man vil, af disse Forslag er der vistnok Udsigt til Enighed. Af dem er det ene ikke af væsentlig Betydning for Valutasituationen, Forslaget om Forhøjelse af de Handelsrejsendes Afgift. Men det andet er af ikke uvæsentlig Betydning, nemlig Forslaget om Valuta-centralen. Og jeg har endnu noget Haab om, at det vil kunne gennemføres.

For øvrigt er der fra Regeringens Side gennemført to Ting, som dog maa tillægges den allerstørste Betydning netop med Hensyn til Valutasituationen, og uden hvis Gennemførelse ganske sikkert Valutasituationen vilde stille sig ikke lidt ugunstigere, end den gør nu. Det ene er det, som overhovedet er det største og vigtigste, som Statsmagten kan gøre for at bedre Valutasituationen, nemlig Tilvejebringelse af Balance i Statshusholdningen. Det er en Foranstaltning, som i Betydning overgaar alle de andre, der har været Tale om, overgaar dem langt, og hvis det ærede Medlem er i nogen Tvivl derom, kan han gaa hele den europæiske Finanspresse rundt og finde Bekræftelse paa, at dette er det vigtigste, der overhovedet kan gøres. Det er nu i det væsentlige naaet efter fire Aars Arbejde under denne Regering og naaet under store Vanskeligheder og under megen Modstand, ogsaa fra det ærede Medlems Parti.

Det andet, som jeg ogsaa tillægger en ikke ringe Betydning, er de med Valutasituationen for Øje af Regeringen fremsatte og delvis gennemførte væsentlige Forhøjelser af Told og Afgifter paa Luksusvarer.

Der er vedtaget saadanne Forhøjelser, som vedrører en samlet Import paa 120 Mill. Kr. De er vedtaget, de er gældende Lov, og det senere Forslag, som nu ligger i Udvalg i Folketinget, og som er en videre Udvikling af det af Regeringen gennemførte Forslag om Told- og Afgiftsforhøjelser med valutamæssigt Sigte, drejer sig atter om en meget betydelig Indførselsværdi. Begge disse Forslag tilsammen drejer sig om en Indførselsværdi paa ca. 204 Mill. Kr., hvis jeg husker ret, og det er saa høje Afgifter, der dels er gennemført, dels er foreslaaet for disse Artikler, at de ganske sikkert vil nedbringe Indførselen meget betydeligt.

Ogsaa Valuta-Egaliseringsfonden maa jeg anse for at være en Foranstaltning, der, selv om den ikke helt har opfyldt de Forhaabninger, der næredes til den, dog har virket valutamæssig gavnligt. For det første eksisterer Valuta-Egaliseringsfonden jo endnu og kan øve nogen Virksomhed med Hensyn til at udjævne de bratte Kurssvingninger, men dernæst mener jeg, man nu er i Stand til at sige med temmelig Sikkerhed, at hvis man ikke havde stiftet Valuta-Egaliseringsfonden og optaget dette Sterling- og Dollarlaan, havde man vistnok paa anden Maade maattet tænke paa et Valutalaan, saaledes som Betalingsbalancen faktisk har stillet sig for Aaret 1923.

Naar vi saa ser paa, hvad Indflydelse de Forslag, som det ærede Medlems Parti har stillet i Folketingsudvalget, vilde kunne have for Valutasituationen, er jo i hvert Tilfælde det socialdemokratiske Partis Hovedforslag decideret af den Art, at det vilde have forværret Valutasituationen meget betydeligt, hvis det var blevet vedtaget. En Formuekonfiskation eller en Formueafgift paa ca. 450 Mill. Kr. vilde uden nogen som helst Tvivl have virket yderst uheldigt, have haft yderst uheldige Konsekvenser for vor valutamæssige Situation. Den vilde have formindsket Tendensen til Opsparing i meget høj Grad her i Landet, og den vilde, som Erfaringen fra de mislykkede Tilløb i samme Retning i Svejts har vist, saa snart der viste sig mindste Udsigt til dens Gennemførelse, have foranlediget en udstrakt Kapitalflugt her fra Landet, saaledes som vi virkelig saa den praktiseret i Svejts.

Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) vil jeg sige, at hans Udtalelser om Landsoverskatteraadet naturligvis skal blive taget under Overvejelse, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelser havde en noget for bitter Karakter. Det ærede Medlem maa jo erindre, at Landsoverskatteraadet netop blev ind-